

אדם ראשון בגן-עדן | ארז שחר

כָּל אֶחָד רוֹצֵה, בַּת
קוֹל
שֶׁתִּגִּיד לוֹ קוֹם, לָךְ
וְאֵז הוּא יִתְהַלֵּךְ
וַיִּחַפֵּשׂ.
סָנְה שְׁנַמְשַׁח, בְּאִשׁ

כָּל אֶחָד רוֹצֵה, מִשְׁמַעוֹת,
חֲשִׁיבוֹת, אֶהְבֶּה, רְצִינּוֹת,
סָבָה, כְּרִית, צְפִית, שְׁמִיכָה לְהַשְׁכִּיל
לְקוֹם מִמֶּנָּה, בְּבִקָּר.

אֶךְ הַסָּנְה כָּבֵר כָּבֵה.
בְּיַד אֲבִיר גְּדָם, אוֹחֵז בְּמִטְף מַחְשָׁבָה
וַיַּעֲנֵנִי הָעֵשֶׂן יֵצֵא, בְּקַע - קוֹלָה.

כָּל שְׁנוֹתֵר לִי
הוּא לְתַת בָּהֶם שְׁמוֹת
כְּמוֹ אָדָם רֵאשׁוֹן בְּגַן הָעֵדֶן.

לֵכֵן אֲנֹסָה לְדִיק.
לְדִיק, לְדִיק, לְדִיק, לְדִיק, לְדִיק, לְדִיק.
וְאֵתֵן בָּהֶם שְׁמוֹת.
כְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּגַן-עֵדֶן.

וְכִשְׁדִי לְשְׁמוֹת, אֶעֱשֶׂה לִי אֱלֹהִים
אוֹ יֵשׁוּ אוֹ עֵגֶל אוֹ תַנְיִן
אֶעֱשֶׂה לִי בְּצַלְמִי
אֶעֱשֶׂה לִי אֱלֹהִים.
כְּמוֹ אָדָם רֵאשׁוֹן בְּגַן-עֵדֶן